

1. God is een heilig God!

Het zijn ongelooflijke krachten, die vrijkomen als het bliksemt. Duizelingwekkend. Ik weet niet of u bang bent voor de bliksem, maar zelfs als je niet wegkruipt achter een bank, is bliksem toch altijd wel heel ontzagwekkend. Een paar jaar lang woonde ik op een flat aan het Reviusrondeel, op de zevende etage. Daar kon ik dat goed zien, de bliksem. Imponerend, en ontzagwekkend. En ook ongelooflijk, dat zelfs midden in de nacht de wereld voor een fractie van een seconde lichter dan licht is, nog veel lichter dan bij felle zonnenschijn. Zo lijkt het althans.

En als we nu de Bijbel lezen, dan leert de bliksem, als natuurverschijnsel, ons iets over God. We hebben bijvoorbeeld een stukje uit Exodus 19 gelezen. We komen daar het volk Israël tegen in de Sinaï-woestijn, aan de voet van de berg Sinaï. Onder leiding van Mozes is het volk weggetrokken uit Egypte, waar het als een slavenvolk werd misbruikt. En nu is het op weg naar het beloofde land. Maar onderweg, bij deze berg, heeft het volk een ontmoeting met God Zelf.

We hebben daar maar een klein stukje over gelezen, maar ook al uit dit kleine stukje wordt het wel duidelijk hoe ongelooflijk ontzagwekkend die verschijning van de HERE is. 'Iedereen in het kamp beefde', lezen we in vers 16. Vindt u het een wonder? Als je denkt aan zo'n dreigende wolk boven de berg, waar donderslagen uit klinken en bliksemflitsen uit neerschieten, als je denkt aan de berg die staat te trillen op zijn grondvesten? De bliksem laat iets zien van Gods grootheid en majesteit, Zijn heiligheid en ongekende kracht. De bliksem zet alles in het licht, het felle licht van Gods rechtvaardigheid en goedheid. De zonde, het kwaad, de achterbaksheid en draaierigheid van ons als mensen, die kan Hij absoluut niet verdragen. De Here God is volkomen rein en zuiver, honderd procent, en voor het kwaad is Hij een verterend vuur.

We hebben gezongen uit Psalm 97, dat zijn woorden uit de Bijbel zelf, op rijm gezet door de dichter Ad den Besten: 'Een vuur, een laaiend licht gaat voor Zijn aangezicht, het schroeit die Hem genaken (dus: wie te dichtbij Hem komt), verzengt die aan hem raken. Als Hij Zijn bliksem slaat, beeft alles wat bestaat; wat hoog verheven was, 't gebergte brandt tot as voor Zijn vertoornd gelaat.' Oftewel: als je tegen God ingaat, tegen Zijn goede wil, tegen Zijn goede geboden, berg je dan maar!

2. Waarom is het belangrijk om bij Gods heiligheid stil te staan?

En nu zit u hier in de kerk, en ik kan me zo voorstellen dat u denkt: 'Eigenlijk vind ik dit helemaal geen fijn onderwerp. Ik kom naar de kerk om weer aangemoedigd te worden, ik zoek naar vrede en rust, naar liefde en warmte, ik wil graag gestimuleerd worden, en dan moest ik meteen aan het begin al die Psalm 97 zingen, over God die Zijn bliksem slaat en zo. Wat is dit nou eigenlijk? Waarom moet het zo nodig hier over gaan?' Als u dat zou denken, kan ik me dat helemaal voorstellen. Want Gods heiligheid en majesteit, dat zijn geen populaire thema's om over te preken. Wij als predikanten hebben soms de neiging om er een beetje omheen te lopen. Want als predikant heb je altijd één grote angst, en dat is, dat de mensen je beschouwen als iemand die 'hel en verdoemenis' predikt. Je wilt niet dat mensen angst krijgen voor God, of dat mensen afhaken omdat dit ze niet aanspreekt.

Maar vandaag hebben we het er wel over. De aanleiding is gewoon de srie over weersverschijnselen. Maar hoe meer ik erover nadacht, hoe meer ik ontdekte dat dit een boodschap is van het allergrootste belang! Juist nu! Juist in onze tijd!

Weet u waarom? Drie redenen.

3. Ten eerste: daardoor leren we ontzag voor God

De eerste is: ontzag. Dat we ontzag krijgen voor God, of dat ons ontzag voor Hem groeit. Want het is misschien niet een 'leuke' boodschap, dat God duizelingwekkend groot is in Zijn majesteit en heiligheid, maar het is wel een wáre boodschap! Stel dat u naar Nieuwerkerk fietst, en u komt langs die hoogspanningsmasten, en u ziet een kind, dat er op de één of andere manier in geslaagd is om in zo'n mast te klimmen. Wat doet u dan? Dan gata u toch roepen? 'Kom als de wiedeweerga uit die mast! Dat is levensgevaarlijk, wat je daar doet!' Is dat een leuke boodschap? Nee, dat kind is misschien wel boos op u. Maar het is wel wáár, en dat is waar het om gaat. Toch? Het gaat om de veiligheid van dat kind.

Wij leven in een tijd en in een land, waarin de verschillen tussen mensen heel erg klein geworden zijn. Alles is genivelleerd: er zijn niet zoveel mensen tegen wie wij echt opkijken. Ontzag is iets, waar wij ons veel minder bij kunnen voorstellen dan mensen in bijvoorbeeld de Middeleeuwen. Die hadden ontzag voor een koning. Maar voor wie hebben wij nou nog ontzag? En onwillekeurig zouden we zo ook vergeten dat er een afstand is tussen God en ons. Wij hebben de neiging om ook een God te creëren zoals wij die willen. En we hebben er ook meestal niet zoveel moeite mee om God te bekritisieren. Wij zeggen van alles over God, en wij hebben allemaal zo onze meningen.

Maar als we nadenken over de bliksem, dan is de vraag aan on: 'Wie denk je eigenlijk dat je bent, klein, nietig mensje? Wat verbeeld je je nou eigenlijk?' Als u tijd heeft, moet u eens de laatste paar hoofdstukken van het boek Job lezen. In het boek Job wordt ook van alles over God gezegd. 'God wil dit' en 'God wil dat', en 'Waarom doet God het zó?' En dan komt het antwoord van God. Maar God gaat volstrekt niet in op al die vragen. Hij zegt alleen: 'Kun jij een nijlpaard maken, of een krokodil?' En Hij zegt ook, in hoofdstuk 38: 34: 'Kan jouw stem de wolken bevelen om je met hun regenvloed te bedekken? Kun jij de bliksems uitsturen, zullen ze jou zeggen: Wij staan klaar?'

En weet u wat Job dan zegt, als God uitgesproken is? dan zegt hij: 'Wat een dwaas ben ik geweest! Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten, toen ik U wilde ondervragen. En dan komt er een heel mooie uitspraak: 'Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd.'

Job heeft geleerd om ontzag te hebben. En dat is wat ook Jezus ons leert. Jezus zegt: 'Er zal een dag komen, dat Ik terugkom naar de wereld. Je moet je niet gek laten maken door allerlei dwaallichten, allerlei mensen die beweren redders te zijn, valse christussen. Er komen altijd mensen op af, net zoals een lijk altijd gieren aantrekt. Maar als Ik terugkom, dan zal iedereen Mij zien. Net als de bliksem zichtbaar is van het ene eind van de hemel tot het andere eind, zo zal het voor iedereen duidelijk zijn op die dag: Daar is Jezus Christus! Hij komt terug! En dan zal alles in het volle licht staan, zoals een bliksemschicht alles verlicht. Niemand kan zich dan meer verbergen voor Mij. Zelfs al zou je het willen. Alles komt naar boven, en komt naar buiten.'

't Is maar beter om dat te weten. Vindt u niet? En het is maar beter dat we nú leren om ontzag te hebben voor Hem, en niet pas als Hij terugkomt. Diep ontzag, intens respect, eerbied voor Zijn heiligheid. Dat is het eerste.

4. Ten tweede: daardoor leren we ons verwonderen over Gods liefde

Maar de bliksem leert ons nog meer. Niet alleen ontzag, maar ook: verwondering. Diepe verwondering. Want die grote, ontzagwekkende God heeft tóch oog voor ieder menskind! De HERE in al Zijn heiligheid is op zoek naar uw, naar jouw hart. Heel liefdevol, heel teer. En dat geldt óók voor mensen die van alles op hun kerfstok hebben, mensen met een verleden. Het geldt ook voor mensen die door anderen afgeschreven zijn, aan de kant gezet, als oud vuil. De heilige God, die een verterend vuur is, is tegelijk de liefdevolle Vader, de Heiland, die mensen met groot geduld weer op het rechte spoor wil brengen.

U denkt misschien: 'Die twee kan ik niet rijmen. Dat ontzagwekkende, angstwekkende heilige van God, en Zijn liefdevolle tederheid.' En weet u: God kan die twee ook niet rijmen. Hoe zou Hij in Zijn heiligheid, waarin Hij het kwaad niet kan zien, zó dicht bij een zondig mens kunnen komen, behept met duizend fouten? Hij kan toch het kwaad niet door de vingers zien? Hij weet toch hoe mensen elkaar pijn doen, en wonden bezorgen? Er is dan ook maar één verklaring, en dat is: Jezus Christus. Als Gods onweer over de wereld trek, als God Zijn rechtvaardige oordeel velt over het leven van mensen, dan is er een schuilplaats, dat is Jezus. Hij is net een bliksemafleider op het dak van de kerk. Bij Hem is een schuilplaats, in Zijn hoede zijn we veilig. God Zelf heeft de wereld zó lief gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, om als bliksemafleider de bliksem van Gods rechtvaardige oordeel op te vangen. En Jezus is eraan onderdoor gegaan. Maar Hij deed dat bewust, uit liefde. Kunt u het volgen? Ach, dat hoeft niet. Geloof alleen! Stel uw vertrouwen op Jezus! Leef dicht bij Hem! En verwonder u dan maar over de liefde van die heilige God. Dan hoeft u er niet tegenop te zien, tegen de dag dat Hij terugkomt, maar dan gaat u er steeds meer naar útzien, vol verlangen!

5. Ten derde: daardoor worden we bemoedigd om veel te verwachten van deze machtige God!

De boodschap van de bliksem leert ons ontzag, en verwondering, en tenslotte mag deze boodschap ons ook bemoedigen, stimuleren. Want de enorme kracht, die vrijkomt bij één bliksemschicht, is nog helemaal niéts vergeleken bij de enorme kracht van God Zelf! Als u nou weereens een bliksemflits ziet, moet u daar eens over nadenken: 'Wat een kracht! En mijn God, mijn Vader, heeft nog veel méér kracht!'

Alleen: om de kracht van God te kunnen ervaren, en om in Zijn kracht te kunnen leven, moet u wel op Hem aangesloten zijn. Er moet wel een relatie zijn.

In een arm land werkte ooit een zendeling, die een oude auto tot zijn beschikking had. De auto moest altijd aangeduwd worden om te kunnen starten. Maar de zendeling was slim, hij parkeerde zijn auto altijd op een helling, óf hij liet de motor aanstaan. Toen kreeg hij een opvolger, en hij legde heel trots uit hoe hij met die auto omging. Maar wat deed die opvolger? Hij deed de motorkap open, en zag meteen dat er een draadje loshing. Dat draadje maakte hij vast, en de auto startte voortaan prima. Hij zei, heel nuchter: 'Kwestie van contact maken. Je moet aansluiting hebben op de krachtbron.'

Zijn er in uw leven weleens situaties waar u niet overheen kunt zien? In jouw leven? Dingen die je moedeloos maken? Of sta je voor een grote uitdaging? Ben je hard bezig met een gevecht met jezelf, om tot verandering te komen, en weet je niet of het lukt? Denk aan de enorme kracht van God, waar de bliksem nog maar een piepklein voorbeeld van is.

Ik werd getroffen door die regels in dat prachtige lied dat we net zongen: 'Wees stil voor het aangezicht van God'. Dat hele lied gaat over Gods heiligheid. En de boodschap is: 'Wees stil, en maak je klein voor Hem.' Maar juist dat lied loopt uit op deze woorden: 'Niets is onmogelijk voor wie gelooft in Hem. Wees stil, want de kracht van onze God daalt neer op dit moment.'

Dát is het. De boodschap van Gods heiligheid, die brengt je tot een diep ontzag. Maar ook: tot een enorme verwondering over Zijn liefde. En tenslotte is het een enorme stimulans om al onze hulp en kracht van God te verwachten.

Denk daar nog eens aan, als u de bliksem ziet!

Amen.

Reageren? René van Loon, tel. 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl